

ДОБРИНКА ДОБРИНОВА

ПРЕДГОВОР

chitanka.info

През последните години българският читател направи едно ценно откритие — японската литература. Доскоро далечна и непозната, днес тази богата и самобитна литература вече се радва на широк кръг почитатели. Тя достигна до нас както с някои паметници на класиката, така също и с изтъкнати образци на съвременната проза. Имената на Кавабата Ясунари, Ое Кензабуро, Абе Кобо едва ли вече звучат енигматично за нашата читателска аудитория. Известни у нас с някои свои по-крупни произведения, тези писатели на съвременната японска литература са представени в настоящия сборник с „малка проза“. В японската литература разказът има многовековна традиция, но нито една епоха не познава такъв бурен разцвет, на какъвто сме свидетели днес. В известна степен разказът е онази литературна форма, която най-точно фиксира социалната принадлежност и активност на японския писател, отразява особено ярко неговия социален темперамент. Днес тази форма се налага като една от най-предпочитаните сфери на художественото творчество в Япония.

Сборникът включва творби на петимата най-изтъкнати японски разказвачи на следвоенната епоха, които анализират проблемите на младите, на онези, които познават бегло войната, но съдят за нея по наследството, което тя завещава на родината им.

Творчеството на Кавабата Ясунари, носител на Нобелова награда, е пример за прехода от традиционното към съвременното в японската литература.

Кавабата винаги е черпил сили и вдъхновение от дълбините на националната съкровищница, той е един от основните радатели и пазители на традицията. Едновременно с това творбите му са с оригинално съвременно звучене. Творчеството му е белег за това, колко тясно свързани са традицията и съвремението в японската култура като цяло. Представените два негови разказа са синтез на основните принципи на писателя — да разкрива красотата, да благоговее пред прекрасното. В „Танцърката от Идзу“ Кавабата с философско проникновение разкрива трепета на първата любов и душевния смут на своя герой. Това е едно от най-ранните му произведения, но същевременно представлява един от неговите най-забележителни приноси в японската литература. С нежен лиризм и дълбок психологизъм е наситена и по-късната му творба „Елегия“ — изповед на млада жена пред олтара на своя любим.

С особена почит и широко международно признание се ползват Абе Кобо и Ое Кензабуро. Това са и едни от най-интересните философи на съвременното японско общество. Те пишат за младежта и от името на младежта, която не е преживяла войната, но остава така дълбоко засегната от нея. Трагизмът на военната катастрофа отеква особено болезнено у младите.

Представените тук техни разкази са обобщение на идеята на авторите, че с тежкото наследство от миналото и в условията на призрачното настояще младите са принудени да погребват илюзиите си за по-осмислен живот, за действителност, която да им предложи нещо светло, възраждащо и вдъхновяващо. Така например Ое Кензабуро с присъщото си апокалиптично въображение третира проблемите на големия град, разкривайки в гротескна форма самотата, душевната неуравновесеност и опустошението на неговите обитатели. Същността на човешките контакти и взаимоотношението със социалната среда са основен проблем и в творчеството на Абе Кобо, проблем, който той анализира без лиризм и сантименталност.

Кайко Такеши навлиза в литературата сравнително по-късно от Абе Кобо и Ое Кензабуро, но тематиката на неговото творчество го приобщава към тяхното поколение. С присъщия си реалистичен подход и острота, достигаща понякога саркастични краски, той подлага на съкрушителен анализ проблемите на своето общество. Това е един от най-обичаните писатели в днешна Япония. Включените в сборника две негови новели — „Великани и играчки“ и „Голият крал“, за която е удостоен с голямата литературна награда на името на Рьоносукет Акутагава, са неговите най-значими творби. „Голият крал“ разкрива сложната и трудно разгадаема душевност на един юноша, конфликта в света на възрастните, онзи свят на интриги и машинации, който виждахме и във „Великани и играчки“.

Една голяма част от творчеството на Миура Тецуо е посветена на войната, на отзвука ѝ в човешките души, на оная разруха и печал, която носят спомените за нея. Много силен в това отношение е разказът „Зимни блуждаещи огньове“. Напълно опустошен, главният герой достига до убеждението, че в този „хаос, наречен живот“, всичко е лишено от смисъл. Новелата „Реката на търпението“, която също е представена в настоящия сборник, е удостоена с наградата Акутагава и носи на автора изключителна популярност.

Сборникът има за цел да осъществи едно запознанство със съвременната японска „малка проза“ в диапазон от големи имена и с признати, високохудожествени произведения, чрез които българският читател да може по-добре да разбере Япония, да погледне на нея не само откъм фасадата, а да се докосне до проблемите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.